

ЄДНІСТЬ

Рік II.

ВНУТРІШНЬО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ГУ УНС Ч. 4. (9.)

Г О Л О В Н А У П Р А В А

УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЄДНОСТІ У ФРАНЦІЇ

благає всім Товариствам-Членам, Філіям та всьому членству й Братнім Організаціям

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Нехай Новий 1954 Рік буде роком нових наших зусиль та успіхів, що наблизять нас до заповітної Меті.

Х Р И С Т О С Р О Ж Д А Є Т Ь С Я !

Олег Кандиба-Ольжич

У свят - Вечір

Перша зоря загоряється на шовковому небі і сім'я у малій хатині сідає за врочисту вечерю. Свят-Вечір — прадавня кутя — свято неподоланого життя і народженого Бога.

Золото ярої пшениці, бурштиновий мед, таємна сила макового зерна — зібрали в собі багатство поля, повій пахучих зборів і невмирущість родючої сили землі споконвічного хлібороба. В них — душа його предків, золотий ланцюг минулих соняшних літ та поколінь кремезна сила його синів і плідність гордких дочок; запорука прийдешнього, вічного життя. Невжчерпні сили землі переливаються з роду в рід, з покоління на покоління, даючи їм свою непоборність.

Снігові хуртовини скаженіли над малою хатиною, рвали солом'яну стріху морозні вітри, але твердий господар виходив повагом на двір, дивився у бурю і думав про засів і про майбутній урожай.

Багато приходило їх з далеких степів і з-за сильного лісового обрину, що напливали наче каламутна повінь, рвали береги, вивертали дерева і стодоли, а потім збігали і пропадали без сліду. Залишалися по них тільки кілька переказів, п'ятованих вчинками слави господарів землі, поставали одна чи дві бадьорі колядки, або думи та ще по хатах на стіні з'являлися нові відміни шабель чи інша зброя чужинців. До скарбу традиції народу докидалося кілька нових блискучих каменців.

Скити, обри, печеніги, татари, всі вони шуміли і ревли мов набрякли води, та де вони тепер... Виростали, бувало, наступаючи на нашу землю, блискучі і будищні держави, кривчали від моря і до моря, розпливалися на одну пошту земної кулі,

а земля струшулася, і вони падали в груз і порох. Сама ж вона, натомість, проростала мурами-твердинь, золотими банями церков, цвітом і зеленню ясных садів, і плоди її багатого духа мандрували, передавані з рук до рук, далеко на всі сторони світу.

Казка землі, вірність їй і могутнім заповітам традиції давали народові силу перетривати і перемогти історичне лихоліття.

Вечірня зоря, що зійшла над малим незнаним містом провіщала колись прихід нової віри і нової доби в історії людства.

Віра простих хліборобів і вівчарів, зрісши з їх чистих і прямих сердець, мала таку міць і таку силу, що не встояли перед нею навіть фортеці і палаце сужинців, і поклонитися їй прийшли царі трьох суходолів.

Віра у велику, чисту правду, ясне світло високої ідеї в найчорнішу добу тримає горі людські душі, не даючи їм упасти в безодню розпуки і тліну. З неї родяться — найвищі пориви і найбільші чини.

Ця ж струнка нова віра і віра в послаництво своєї землі надихала українських князів, що мотилися, щоб Бог дав їм за християн і за Руську землю голови свої покласти і бути причисленими до мучеників.

Це ж вона, права віра, кріпила кремезне Нізове лицарство і дала йому силу стати на прог з найміцнішою Отоманською імперією і разити її в саме серце над звированими водами Босфору.

Віра предків і віра в українську правду надхнула Зиновія Богдана і підняла року Божого 1648. на Польщу бурю Хмельниччини.

Великою вірою горів і говорив Шевченко, і во-

на збудила увесь приспаний український варід до нового життя.

Висока віра, пів століття пізніше, вишикувала Базарських Лицарів над розбитою могилою і їх заповіт, заповіт немирущих 1917-1921. років зродив усю сучасну українську визвольну боротьбу.

Чуємо в собі присутність великої і чинної віри. Бачили і бачимо чини наших друзів, що не вагаються в ім'я її наразити і покласти своє жит-

тя.

Жива віра, віра, що не спинається перед жертвами — та, що перемагає.

То ж в найчорніший, блюзнірський час не покидає нас певність великого остаточного тріумфу.

Свято заповіту землі, немирущості життя і народженої віри...

Вечірня зоря яскравішає на оксамитному небі.

На порозі Нового Року

У всьому світі є звичай з нагоди нового року замикати минулорічний період праці підсумками і починати новий пляном діяльності. В житті УНЄдності новий рік перелюмовою датою не є. Ця роль він відступає щорічним З'їздам організації. Тому, ставши на порозі нового року, не хочемо робити підсумків минулорічної діяльності, ані усталювати плянів на майбутнє. Натомість позволимо собі з цієї нагоди коротенько зупинитися над основними засадами, методами й напрямками нашої організації.

Вести на чужині культурно-освітню працю — це значить стояти на сторожі непорушності українських національних ідеалів, це берегти український загальний відірвання від національного ґрунту, це вказувати українській еміграції на ті завдання й обов'язки, що вона їх повинна виконувати тут сьогодні та готуватися до виконання в майбутньому.

Не дати нашій еміграції всецільо потонути в своїх буденних життєвих турботах, серед яких існує небезпека віджуктися від свого національного ґрунту, а навіть остаточно затратити своє національне обличчя, зацікавити її українським національним життям і штовхати до невпинної суспільної роботи — це та супровідна ідея, якою перед п'ятьома роками кермувалися основоположники УНЄдності. Йти в гущу української еміграції у Франції, розпоршеної по копальнях, фабриках і сільських господарствах, шукати й знайти спільну мову зо всіма прошарками нашого суспільства, не зневіряться і перед найтяжчими перепонами — це методи, які показалися правильними на шляху до обраної мети.

Нам приходиться діяти на терені, де поважна частина української еміграції стоїть на найнижчому рівні національної зрілості. Суспільну роботу з нею треба починати від переконування її в її українстві, в потребі відрізати себе від поляків, москалів чи інших, говорити бодай між собою українською мовою, молитися в українській церкві, ходити на українські імпрези, читати український часопис. Коротко кажучи, — методи роботи серед цієї частини української еміграції ні вчому не відрізняють від роботи піонерів українського культурно-національного відродження перед першою світовою війною. І тут народня пісня, танок, стрій, промовляюче до самих глибин душі слово — це засоби, які найбільш впливають на пробудження національного почуття найбільш

відсталі частини суспільства. Над труднощами цієї праці зайво було б зупинятися. Але в ефекті завдяки їй поважна частина тих, над якими не один вже був готовий поставити хрестик, віднаходять своє національне первородство і місце в національній спільноті.

Але діяльність УНЄдності, це не тільки праця над пробудженням національного почуття й прищиплення елементарної свідомості. Це також вироблення й кристалізація державницького способу думання. Поруч елементу, який десятками років стояв поза засягом організованого національного життя, на французькому терені не бракує людей, які варилися в горнилі розв'язового процесу формування нової національної духовності і звіздам винесли не тільки високий рівень національної свідомості, але чітко сформований державницький світогляд. Цей елемент потребує вже не національного освідомлення, але дальшого державницького й організаційно-суспільного вироблення. Даючи вищі форми суспільної роботи, УНЄдність сприяє духовому ростові й розвиткові організаційних здібностей та планкнню власної ініціативи серед цього елементу.

В основу свого світогляду УНЄдність поставила ідею українського націоналізму. Уважаючи український націоналізм рухом зродженим з кращих історичних традицій і сучасних вимог української нації, УНЄдність бачить в ньому єдиний чинник, який дає чітку відповідь на всі проблеми національного життя під кутом вимог української національно-державної рації. І саме ці світоглядні основи нашої організації не дозволяють нам стратити з оцей провідного національного ідеалу.

Наш духовий зір повсякчасно звернений на Рідні Землі, де ісповідувані нами світоглядні засади переходять важку пробу, але не ломляться під ворожими ударами, навпаки, — виказуються єдино здібними протиставитися ворожому світові. І цей факт нас переконуює більше як несамовите виття чужих і рідних гієн про упадок націоналізму і прихід на його місце, власне — не знати чого.

Вступаючи в новий рік праці і шостий рік існування, чітко бачимо нашу національну мету, правильність наших засад і правильність обраних на шляху до мети метод та з певністю дивимосся в майбутнє.

В. М.

ОРГАНІЗУЙМО ! РОЗБУДОВУЙМО БІБЛІОТЕКИ

Книги, це морська глибина,
Хто пірне в них до дна,
Той хоч труду матиме досить,
Дивні перли виносить.

І. Франко

В житті культурних народів світу, сьогодні друковане слово так масово поширене й популярне, що немає, здається, людини, яка б чогось не читала. Живучи у Франції, бачимо, що кожний тут читає. Робітник, який спішить вранці до праці, не забуває заскочити до кіоску, щоб купити газету та присвятити їй короткі хвилини перед працею, під час сніданку й обіду. Людина, яка їде навіть в найкоротшій подорож, не забуває захопити з собою, або купити подорожі, книжку чи журнал. Часопис, журнал, книжка — є невідлучним товаришем француза на селі і в місті. Це кожний з нас знає з власного досвіду й спостережень. Франція в цьому відношенні не одинока, навіть не перша. Це притаманна прикмета кожної культурної людини світу. Може ще не людині Азії чи Африки, але людині Європи, Канади, Америки.

На жаль, у нас, українців, ця справа мається куди гірше. Книжка, а навіть часопис, не здобули в нас ще належної популярності серед широких мас громадянства, що вимовно свідчить про нашу культурну відсталість та байдужість до власного духового розвитку, поширення знання і власного світогляду, дарма, що живемо в Європі.

Безперечно, що причини цієї байдужості, а навіть нехиті до друкованого слова, коріняться в століттях нашого духового й політичного поневолення. Ворог, на протязі століть, осмішуванням, плюгавленням і вкінці заборонаю завадлював культурний розвиток нашого народу до нищення початкових шкіл чи вимитання з них всього українського. І у висліді — безграмотність і темнота, наслідки яких покутуємо до сьогодні. Правда, сьогоднішнього покоління абетки вже вчити не треба, але кожний з нас ще пам'ятає часи, коли неграмотність по наших селах числилася на десятки відсотків. Тим не менш сучасне покоління потребує змагатися, щоб духово-культурно піднести себе до рівня європейських народів.

Роля друкованого слова тим більш важлива на еміграції, де українець потребує духового корму, потребує знання й пізнання світу, в якому живе та віднайдення себе й свого завдання в ньому, потребує інформативного й духового лучника, який би пов'язував в одне порозкидані по просторах світу сотні тисяч, а навіть мільйони українських емігрантів.

Тим лучником, учителем і виховником повинна стати українська книжка. Кожний українець повинен мати власну бібліотеку так, як її має кожна культурна людина в світі, яку цікавить влас-

ний розвиток, чи хочби розвага (книжка дає її також). Але ніхто, або майже ніхто, не може мати бібліотеки, яка б уміщувала в собі все те, що кожний може й повинен прочитати. Для цього й існують публічні бібліотеки.

Така бібліотека повинна бути в кожному Товаристві, кожній Філії, кожному навіть найменшому гуртку членів УНЄдності.

Як зорганізувати бібліотеку?

Безперечно, закупити більшу кількість книжок відразу — не кожний осередок може собі дозволити. Але відпустити регулярно кожного місяця 500 франків на цю ціль є під силу навіть десятичленному осередкові. За ці гроші вже можна купити одну більшу, або кілька середньої величини книжок, що річно дасть понад 30.

Як, бачимо, справа грошей не є непоборима. То му осередки над справою організації, а там де вони існують, розбудови, бібліотек повинні застановитися та взятися за її реалізацію.

Для ведення бібліотеки при управі клітини повинен бути бібліотекар. Бібліотекар вписує книжки в каталог, позичає їх читачам та відбирає по перечитанню, пильнує, щоб читачі не нищили по жичених книжок, дбає про направу знищених, в порозумінні з Управою дбає про ракути нових і взагалі відповідає за стан бібліотеки перед Управою й Загальними Зборами клітини.

Кожна книжка повинна мати своє число, яке їй надає бібліотекар, вписуючи її в каталог, і пачку клітини.

Крім каталогу, в якому необхідні такі рубрики: число книжки, автор, назва, а також (не обов'язково) рік видання, кількість сторінок друку, видавництво, примітки і ін., необхідно мати книгу позичення книжок. В цій останній бібліотекар вписує позичання й повертання книжок, при чому вписує це так, щоб на підставі цих вписів можна було зробити звіт: скільки за певний час позичено книжок, скільки читачів користало з бібліотеки і т. п. Такі звіти є потрібні для звіту на Загальних Зборах клітини і для Головної Управи УНЄ.

Для переховування книжок необхідно мати призначену на це шафку, яка знаходиться в домівці клітини, а якщо домівки нема, — в приватній хаті бібліотекаря чи іншого члена Управи так, щоб це було найбільш вигідно і бібліотекареві, й читачам.

В зимових місяцях, найбільш догідних для посилення громадської праці, Управі клітин, поруч інших завдань, повинні також взятися за організацію бібліотек там, де їх нема і доповнення по вими виданнями та активізацією там, де вони вже існують. Культурно-Освітня Референтура ГУ УНЄ готова до послуг Управам клітин в добірці цінних книжок всіх українських видавництв і авторів, як також різними практичними порадами.

ПРАВНІ ПОРАДИ

РОДИННА ДОПОМОГА, ВИНАГОРОДА ПРИ НАРОДЖЕННІ ДИТИНИ, ВИНАГОРОДА ЗА КОРМЛЕННЯ ГРУДЬМИ.

Минулий раз ми подали вказівки, що треба робити на випадок нещасливого випадку при праці. Нині звернемо увагу на другу важливу ділянку, а саме родинну допомогу (альюкасіон фаміліяль), винагороду при народженні дитини (прім де несанс) і винагороду за кормлення дитини грудьми (прім де алетман). Знаючи, що велика кількість наших молодих подруж через незнання французьких законів не користають зовсім, чи частинно, з прав, які вони мають, хочемо їм подати вказівки, щоб вони могли вповні використати приналежні їм у Франції родинні допомоги й винагороди. Франція має одну з найкращих систем допомоги родині. Але ця допомога не приходить автоматично. Заінтересовані мусять її домогтися, своєчасно виконуючи вимагані законом приписи. Тут подаємо найважливіші з них.

Родинну допомогу треба поділити на три етапи: 1. Перед народженням дитини, 2. Відразу після народження дитини і 3. В дальшому періоді після народження дитини.

Допомога перед народженням дитини (в часі вагітності).

Від дня коли жінка завагітніла вона має право на родинну допомогу. Однак закон вимагає, щоб жінка підпорядкувалася установленім формальностям. Вона мусить переходити три рази лікарську візиту. Перший раз — не пізніше третього місяця вагітності, другий раз — на шостому місяці вагітності, третій раз — у восьмому місяці вагітності.

Коли жінка зголосить вагітність перед трьома місяцями, — одержить допомогу за 9. місяців, колись по трьох місяцях, тоді одержить лише за час від зголошення до народження дитини. Коли мама працює і має соціальне забезпечення, їй належиться половина платні за шість тижнів перед народженням і шість тижнів по народженні дитини. Розуміється, що в цей час вона мусить перестати працювати. Коли має народитися третя дитина, тоді мама має право на дві третіх своєї заробітної платні.

На другім місяці вагітності треба взяти посвідку (сертифікат) від лікаря і злегалізувати її в місцевому комісаріаті поліції, або в мері.

На третім місяці слід задекларувати вагітність в касі соціального забезпечення, представивши згадану злегалізовану посвідку від лікаря. Також треба перейти першу офіційну лікарську візиту. Якщо ні жінка, ні чоловік не мають соціального забезпечення, треба просити в мері право на безплатну лікарську візиту.

На четвертім місяці вагітна жінка може просити карту першенства (карт де пріоріте) у публічних місцях (поїздах, автокарах, метро, трамваях, чергах і т. п.) і має право взяти першу частину допомоги перед народження (альюкасіон прена-таль).

Треба заповнити собі місце в шпиталі й то приблизно 5 місяців перед породами.

На п'ятім місяці треба перейти другу лікарську візиту, взяти другу частину допомоги перед народження. В цім місяці є останній речинець для зголошення вагітності в касі соціального забезпечення.

На шостому і сьому місяці нема нічого до зроблення.

На восьмому місяці треба відбутися третю лікарську візиту і взяти третю частину допомоги перед народженням. Коли жінка працює, треба приписати працю шість тижнів перед народженням дитини.

На дев'ятому місяці слід домогтися в касі соціального забезпечення винагороду матері (прім де матерніте).

Соціальне забезпечення матері.

Породи, згідно з законом, є зрівняні з хворобою і тому всі кошти, зв'язані з породами, покриваються касою соціального забезпечення. Для цього потрібно, щоб жінка, або чоловік, мали соціальне забезпечення найменше десять місяців перед народженням дитини. Соціальне забезпечення покриває всі кошти шпиталю, або їх рівновартість. Якщо мама родить дитину в клініці — різницю треба доплачувати самому. Всі кошти, зв'язані з породами, покриває СУ., якщо породи були дома, також кошти, витрачені на ліки й різні комплікації при породах. Однак, якщо жінка задекларувала вагітність пізніше як у п'ятому місяці, соціальне забезпечення покриває лише 20% коштів, зв'язаних з породами. Решту (80%) треба платити самому.

Якщо перед породами жінка мала нещасливий випадок при праці і в часі породів є на лікуванні та отримує допомогу з каси соціального забезпечення, вона всеодно має право на соціальне забезпечення матері, отже — користується рівночасно одним і другим.

Батько дитини також має певні права, а саме: три дні платної відпустки, якщо він їх візьме 15 днів перед або після народження дитини.

Винагорода за кормлення дитини грудьми

Якщо мама, або її чоловік мають соціальне забезпечення, чи навіть, якщо батько дитини має соціальне забезпечення, а дитина знаходиться під опікою наємної виховательки («нуріс»), мама чи вихователька, якщо вона годує дитину грудьми, має право на винагороду за кормлення дитини грудьми. Якщо з якихось причин мама чи вихователька перестає кормити дитину грудьми, во на має право на «бон д'алетман», однак він не переходить вартості 60% винагороди за кормлення грудьми.

Винагорода від народженої дитини

Закон з 1949 р. каже, що винагорода від народженої дитини належиться тоді, коли мама не переступила 25 років життя і батьки дитини, або

одно з них, є французької національності. Від другої дитини виногорода належить тоді, коли вона народилася не пізніше трьох років після першої, або п'ятьох років по шлюбі. Від третьої дитини, — якщо вона народилася не пізніше трьох років по другій, або не пізніше вісім років по шлюбі.

Висота допомоги калькується після платневої бази в данім департаменті. Від першої дити-

ни — чотири рази більша платневої бази, від дальших — 2 рази. (В Парижі — від першої дитини виногорода вносить 36 тис. франків, від дальших — 24 тис. франків).

Ця виногорода одержується двома ратами: перша рата зараз по декларації про народження дитини, друга — по шістьох місяцях, якщо дитина живе. Батьки — чужинці права на виногороду від народження дитини не мають.

ПІДРУЧНІ МАТЕРІЯЛИ І МЕТОДИ ПРАЦІ З ДІТЬМИ

В попередньому числі нашого бюлетеню, в статті «Форми навчання», ми обіцяли подати матеріяли, якими повинні користуватися провідники садків.

Добре є, коли провідник має до доспичі всі речі, з якими хоче познайомити дітей. Коли ж бажаної речі під рукою немає, тоді провідник повинен її показати дітям на образку. Образки діти дуже люблять та хочуть їх робити самі, бо властивість дітей є та, що вони не лише люблять щось бачити, або слухати, але й стараються наслідувати, тобто пробують самі робити те, що бачили й чули. На поміч учителеві приходить рисування (малювання), яке треба провадити зміло, а головне звертати увагу, щоб завданий учням предмет до рисування не був для них затяжкий. Природа, з якої вчителі повинні вибирати предмет до малювання, має стільки барв і відтінків, що не кожна доросла людина потрапить їх відтворити на папері. Тим трудніше зробити це дитині. Тому з дітьми треба починати малювання речей з найпростішими формами й найвиразнішими кольорами. У підручниках для дітей усіх народів ці вимоги узглядені і для цього провідники садків та вчителі можуть користуватися французькими підручниками.

З французьких зшитків-підручників, що є позначені порядковими числами, учитель побачить, що треба навчити дітей:

1. Щоб нарисувати форму предмету, треба показати на дощці, як вона рисується. Починати від того, що показати дітям, з яких ліній і предметів починати рисування. Це вчителі знайдуть у згаданих вже французьких книжках, а також в українському букварі. Коли діти вже зміють нарисувати предмет, що складається не лише з простих ліній, але й з кривих, тоді можна показати, як відрисовуючи форму з самого предмету приложеного на папір листочка, чи намальованого й вирізаного учителем малюнка-графарету).

2. Коли діти вже зміють нарисувати форму, нехай і не досконало, тоді дати їм кольорові олівці, якими діти замальовують кожний малюнок окремою барвою і так кожний малюнок матиме іншу барву.

3. По кольорових олівцях можна перейти до кольорового паперу, нагущеного знизу клесом, щоб нарисований і вирізаний предмет можна було відразу наліпити на відповідне місце. Цим способом можна проробити в малюнках цілу коротеньку казку. Речі виконані дбайливо, як олівцями, так і кольоровим папером, можуть служити як прикраса кімнати, в якій ведеться навчання, чи ди-

тячого куточка в кожній хаті.

4. Дитячі праці (овочі, городина, звірі) з пластеліни чи просто з глини, картону, дерева чи іншого матеріялу можуть бути розміщені на спеціально для цього призначених полицях в домі ці. Діти старанні працюють, коли знають, що зроблена ними річ буде перехована, або й виставлена на показ.

Через обмеженість місця, ми не можемо зупинятися над тим як знайти дитину з малюванням олівцем і багатьома іншими діялками праці в саду. Тому ми даємо провідникам садка лише найнеобхідніші вказівки.

В переходах від нижчого до вищого ступня праці також можна брати зразок з французьких підручників. Але, послуговуючись ними, вчителі повинні говорити лише українською мовою та надавати предметам українського стилю, а це знайдете в українському букварі і в книжечках М. Юркевич, на малюнках українських казок.

Всі українські підручники і книжечки, що їх радимо вживати в садках і школах можете набувати в кіоску «Українського Слова», замовляючи через Г. У. УНС чи безпосередньо.

Практичні вказівки провідникам садків

1. Кожну прогулку з дітьми використовувати не лише на балачку з дітьми, а також на придбання матеріялу для праці в хаті. Листочки, каштани, реп'яхи, квіти, палички і т. п. треба принести й заховати для дитячих ручних робіт. Додавши до тих виробів блискучого чи кольорового паперу, їх можна вжити на виріб прикрас на ялинку, виконаних учнями.

2. Для ощадности коштів замість картону можна використовувати картонові коробки. Можна також замість струганих паличок використовувати спалені сірники і таким чином уникнути вживання дитьми ножа, бо його давати дітям не дуже безпечно. Дітей треба повчити, що речі, як короби з картону, чи сірники, вони повинні брати дома, чи в крамниці, ніколи на вулиці.

Працю з гострими предметами, як голки, ножі, ножиці, — можна починати лише тоді, коли на попередніх годинах вказівки, як з цими предметами поводитися.

4. При праці з пластеліною, глиною чи клесом, треба, щоб кожна дитина мала рушник або шматочку, для витирання рук. При праці з клесом — не дозволяти дітям лизати папір зязиком, лише треба дати воду в плиткій посудині.

Пожертви на допомогу рідні сл. п. полк. Є. Коновальця

Т-во «ЗАПОРІЖЖЯ» в Муру:

По 500 фр.: пп. Осип Солтис, Т. Зеліско, С. Шатунський, Т. Крайник, 300 фр.: п. В. Макара, 200 фр.: п. М. Королевич, по 100 фр.: пп. Й. Гора, З. Кравченко.

Філія УНЄдности в Лявс:

По 1000 фр.: пп. Володимир Жмуркевич, Х. Х., по 500 фр.: пп. Іван Підпірка, Богдан Скалецький, по 300 фр.: пп. І. Шумаркевич, В. Корнійчук, по 200 фр.: пп. М. Налєпа, М. Куцоняк, М. Качоровський.

Філія УНЄдности в Марсей:

5.000 фр.: п. Юрко Шербань, 1.000 фр.: п. Іван Ковальський, по 500 фр.: пп. В. Кузьменко, Гриць, Ліщинський, по 300 фр.: В. Жарко, А. Марко, по 200 фр.: пп. Мотовильчак, Жихарев, Затонський, 100 фр.: п. О. Шкіфт.

Українці деп. Авейрон.

Пп. Яків Базилевич, Василь Демчук, Антін Лашкевич, Василь Хмельник — всі по 500 фр.

Українці деп. Альє:

2.000 фр.: п. Андрій Барнич, по 1.000 фр.: пп. Мих. Чаплик, Мих. Прихідний, 500 фр.: п. Осип Лопушняк.

Громада «ВІДРОДЖЕННЯ» в Греноблі:

По 1.000 фр.: пп. З. Різників, В. Яців, по 500 фр.: п. П. Кікта, Громада «Відродження», по 300 фр.: Д. Чарнецький, І. Патроник, по 200 фр.: пп. Д. Павлюк, С. Плоскодняк, по 100 фр.: пп. С. Павліш, Палінський, Шуліжук.

Філія УНЄдности в Льонгві:

По 500 фр.: пп. М. Зварич, П. Чехова, Кишеня Захар, Ів. Курок, Гр. Гавур, М. Самко, В. Луців, 400 фр.: п. Ів. Мадик, 300 фр.: п. Мих. Липек.

Українці в Шенек (Мозель):

По 1.000 фр.: пп. Дмитро Галушак, Іван Козанчин, 200 фр.: Мих. Ткачук, 100 фр.: п. Вол. Ткачук.

Філія УНЄдности в Ль'Опіталь:

500 фр.: п. Я. Вилень, по 200 фр.: пп. В. Яновський, Ф. Пацкань, по 100 фр.: пп. П. Шатинський, А. Гах, С. Погорілець, І. Григорчук.

Т-во ім. ШЕВЧЕНКА в Альгранжі:

2.000 фр.: п. Кривишин М., 1.000 фр.: п. М. Іваськів, 700 фр.: п. Марчак, по 500 фр.: пп. Д. Дячук, Л. Ільченко, Ст. Михасевич, І. Напалі, О.

Лой, І. Білоус, Прасний, В. Кокоць, М. Попадинець, І. Живчин, О. Войко, І. Крупяк, Т. Панасюк, Дорош, 300 фр.: п. Сташків.

Т-во «ВІДРОДЖЕННЯ» у Везін-Шалеті:

5.000 фр.: п. Н. Н., по 1.000 фр фр.: пп. Москура, Гордон, Люля, Кішко, Шаповець, Червак, Жук, Калявський, Недогін, по 500 фр.: пп. Дусько, Дулепа, Соболь, Н. Н., Гаман, Зінківський, Яценко, по 300 фр.: пп. Ільків, Роман, Лєхив, по 200 фр.: Джала, Шиленко, Чорна, 150 фр.: п. Світчишин.

Філія УНЄдности в Тонвіль:

По 1.000 фр.: пп. М. Панасюк, К. Буденко, по 500 фр.: пп. д-р М. Власійчук, П. Білінський-Мілісович, І. Ляндер, М. Івануса, Я. Москва, Р. Долібський, М. Чорний.

Т-во ім. МІХНОВСЬКОГО в Ліль:

1.000 фр.: п. Г. Ромінський, по 300 фр.: пп. С. Домашук, Г. Ярош, по 250 фр.: пп. В. Орлик, Ст. Ярема, по 200 фр.: пп. Г. Шеремета, В. Солонина, П. Каленик, Лаврущенко, Ф. Станько, Заяць, Годяро, по 100 фр.: пп. Г. Циклонський, П. Верис, Бондар, Дуков, О. Івасів, Мазурик.

Філія УНЄдности в Монтуа-ля-Монтань:

2.000 фр.: п. М. Лучко, по 1.000 фр.: пп. Т. Гундер, С. Дутчак, П. Мородеський, Й. Лучка, Ів. Злонкевич, Й. Тимоць, П. Гербарчук.

Філія УНЄдности в Робяк:

По 300 фр.: пп. І. Лаврів, П. Дучинський, Г. Музичин, по 200 фр.: пп. М. Музичин, П. Стельмахович, Н. Сова, Д. Полохач, М. Стриганин, М. Жук, пані К. Стриганин, по 100 фр.: пп. В. Яцьків, П. Глива, Г. Войко, 150 фр.: п. П. Сакон.

Філія УНЄдности в Монсо-ле-Мін:

5.000 фр.: п-во Стельмашуки, 1.500 фр.: п. Ст. Винарчук, 1.000 фр.: п. Г. Шаповал, по 500 фр.: пп. П. Демчук, Ів. Шевчук, П. Шевчук, Мих. Чепіль, Д. Іванів, пані М. Гольчик, 300 фр.: п. С. Цегелик, 100 фр.: п. Ст. Сушалюк, з каси Філії — 4.100 фр.

Філія УНЄдности в Лябурс:

По 500 фр.: М. Савчук, І. Калиновський, Г. Степень, І. Лоза, 300 фр.: п. Т. Джус, по 200 фр.: п. І. Степень, І. Озімко.

Філія УНЄдности в Лімож:

По 200 фр.: пп. Д. Лобас, М. Леванець, 150 фр.: п. М. Нис, по 100 фр.: пп. Мінковський, І. Сушина, Вархоляк, А. Галушак, С. Скоропад, п-ні М. Лічик.

ОБІЖНИК ГОЛОВНОЇ УПРАВИ

І. Організаційні справи.

1. V. З'їзд УНЄдности. Повідомляємо всі клітини, що V. З'їзд УНЄдности відбудеться в днях 27 і 28 лютого 1954 р. Цей речинець З'їзду підготований тим, щоб нова Головна Управа мала змогу ще до літніх відпусток («вакансів») розгорнути діяльність, зокрема на відтинку дитячих вакацій

них шкілок та II. Курсу Громадського Активу УНЄдности і інших. Досвід попередніх років вказує, що час на підготовку цих справ, почавши від травня, чи навіть квітня, рішуче закороткий і це відбувається на їх рівні. Отже, маючи це на увазі, — просимо Управи всіх клітин відповідно розплянувати працю по своїх осередках. Крім того вже сьогодні клітинам слід приступити до під-

готовки до З'їзду. Це значить — вибрати делегатів, виготовити річний звіт з діяльності та викинути всі внутрішньо-організаційні завдання, як вирівняння членських внесків, вироблення членських виказок, переведення збірки на організаційний фонд, тощо.

Всі звіти будуть відчитувані секретаріатом Головної Управи. Тому вони мусять бути надіслані до Головної Управи до 31. 1. 1954 найпізніше.

Тому, що перед З'їздом стоять дуже важливі справи до вирішення — заступність кожної клітини є обов'язковою. **Кожний осередок повинен прислати від кожних 20 членів одного умандатованого делегата.** Для вибору делегатів на З'їзд слід скликати Надзвичайні Загальні Збори, або, коли це не можливо, — ширші сходи. Всі члени УНЄдності мають право брати участь в З'їзді в характері гостей з правом дорадчого голосу.

27. лютого заходами Головної Управи УНЄдності відбудеться в Парижі величава академія для відмічення 25-ліття ОУН.

2. Ресестрація членів УНЄ. Ще не всі осередки подали точний стан своїх членів та не подбали про вироблення членських виказок. Закликаємо Управу клітин до З'їзду з цим покінчити, щоб Головна Управа на день З'їзду мала точний стан членів. Клітини, які до вказаного речинця не зроблять цього, будуть подані до відома З'їзду.

3. Об'їзд осередків делегатами Головної Управи. Головна Управа планує це перед З'їздом вислати своїх делегатів до всіх осередків для скріплення фізичного зв'язку з клітинами, поладження на місцях всіх справ, зв'язаних з діяльністю й черговими завданнями та ствердження дійсного стану в клітинах. Просимо Управу клітин, як могла скорше подати нам час, в якому приїзд делегата до даного осередку був би найбільш бажаний і доцільний. З огляду на високі кошти подорожі й брак грошей в касі Головної Управи, Управу клітин будуть змушені повертати делегатам частину, чи всі кошти подорожі.

3. В грудні розіслано всім клітинам відповідну скількість примірників українського журналу у французькій мові «Л'Южрен Лібр». Призначений він для інформації франкомовного світу про українські справи. Маючи на увазі популярність зацікавленості визвольної справи серед чужинців, Управу осередків повинні докласти всіх зусиль, щоб отримали числа журналу розпродати в своїх осередках. Якщо Управу вважають за відповідне їх роздавати, то це їхня справа. **Та так, чи інакше за ВСІ надіслані примірники розсилаються повністю.** Ціна примірника — 100 фр. Гроші надсилати на поштовеkonto скарбника Головної Управи, п. інж. Коваленка. Поштові мандати о-Управи отримали враз зі збірковими листами на організаційний фонд УНЄ.

II. Культурно-Освітні справи.

1. В часі Різдвяних Свят кожний осередок повинен улаштувати якусь різдвяну імпрезу. Осередки, які мають власні хори, повинні дати концерт колядок і щедрівок. Слід також подумати про спільну Свят-Вечерю, зустріч Нового Року і обов'язково — ялинку для дітей. Клітинам, при яких існують українські школи. Культурно-Освітня референтура розіслала різдвяні декларації й п'єски для дітей. Управу клітин і вчителі повинні обов'язково їх використати.

2. Річнічі самостійності, соборності, бою під Крутами й 300-ліття боротьби з Московією. Наближаються великі річнічі проголошення самостійності й соборності Української Держави в дні 22. січня 1916^р й 1919 років та річніча бою під Крутами 29. січня 1918 р. Рівночасно в січні 1654 р. минає 300 років злочасної Переяславської угоди Богдана Хмельницького з Московією. Всупереч як кравим історичним фактам, які свідчать, що цей договір був зовнішньо-політичним союзом двох держав — України й Московщини, Москва трактує його як добровільне приєднання України до Московщини та готується в 1954. році святкувати 300-ліття «возсоєдіння». Цим способом Москва хоче оправдати свою 300-літню грабницько-колоніальну політику в Україні та доказати не-реальність державницько-самостійницьких змагань українського народу.

У відповідь на ці намагання Москви, з українського боку виникла ініціатива, що закликає всю українську еміграцію відзначити річніцю Переяславської угоди як 300-літній ювілей боротьби українського народу з Московією. УНЄдність вважає за потрібне підтримати цю ініціативу.

Оскільки річнічі державницьких актів 1918-19 років, в яких український народ чином перекреслив Переяславську угоду, збігаються з її триста літтям, то святкування всіх трьох річнічів слід проводити одним святом.

Святкування державних актів 1918-19 років щороку проводяться величаво, з участю широких кіл українського громадянства. Цього року вони повинні набрати ще більш увочистого й масового характеру, щоб пригадати самим собі про чини й заповіді великих Січів. Далша мета цих святкувань — це показати світові, в якому живемо, що український народ не дозволить нікому, як тим, що мріють про збереження чи реставрацію своїх імперій на українських землях, так і тим, що уважають себе покликаними формувати завтрічне обличчя світу, підходити до української проблеми з становища Переяслава, понад 22. січня.

Святочні матеріали осередки отримають своєчасно.

3. 25-ліття Організації Українських Націоналістів. В дні 29 січня — 2 лютого минає двадцять п'ять років від Першого Конгресу Українських Націоналістів, на якому створено Організацію Українських Націоналістів. 25 років важкої Визвольної Боротьби й праці на всіх відтинках національного життя — це подія, яка далеко переходить межі зацікавлення самих тільки членів ОУН. Бо український націоналізм став ідеїним добром всього народу, а його виразник і носій — ОУН, — силою, яка винесла на своїх плечах 25-ліття української історії і до сьогодні лишилася сидною реальною визвольною-силою українського народу.

УНЄдність закликає своє членство величаво відсвяткувати цю маркантну річніцю.

В загальному святкуванні по осередках повинні відбутися в місяці лютому. Але з огляду на ряд імпрез, як січневі святкування, а також З'їзд УНЄдності, вони можуть бути перенесені й на березень.

Для кращої ефективності, ГУ пропонує осередкам запрошувати її делегатів зі **святочними доповідями.**

III. Фінансові справи.

Фінансовою базою УНЄдності є членські внески членів і пожертви громадянства на Фонд УНЄ. На жаль, не всі члени УНЄ це розуміють, коли не виконують як слід своїх фінансових зобов'язань, або не виконують зовсім, дарма, що на З'їздах УНЄ всі приймають на себе зобов'язання. Та ка несолідна й безсовісна постава окремих клітин супроти своєї Централі паралізує працю Головної Управи і унеможлиблює виконання взятих на себе завдань і реалізації намічених плянів праці.

Для кращої ілюстрації фінансового стану Головної Управи тут подаємо касовий звіт за час від 1. травня до 31. жовтня 1953 р., тобто за перше півріччя ділового 1953 — 54 року.

Прибутки:

Членські внески	10.400 фр.
Організаційний Фонд УНЄ	50.827 фр.
Пожертви 6. членів УНЄ з-за океану	40.000 фр.
Разом	101.227 фр.

Видатки:

Оплата пошти	4.268 фр.
Видавання бюлетеню ГУ «Єдність» (папір і пошта. Друк і праця коштом Першої Укр. Друкарні)	3.238 фр.
Оплата подорожі делегатів ГУ до осередків	41.195 фр.
Покриття коштів IV. З'їзду УНЄдності	26.518 фр.

Закуп вінків на Могилу сл. п. Гол. От.

С. Петлюри з нагоди посвячення пам'ятника, сл. п. полк. Коновальця з нагоди поїздки групи членів УНЄ, і сл. п. Митрополита Полікарпа 21.622 фр.

Видатки на Курс Громадського Активу

УНЄ	18.902 фр.
Видатки шкільної референтури ГУ	4.380 фр.
Разом	120.123 фр.

Отже, як видно з повищого, ГУ не тільки що не має ніяких грошей в касі, але й щоб бодай частинно вив'язатися з наложених IV. З'їздом завдань, — витратила 18. 896 фр. з інших джерел, які є змушена перед V-тим З'їздом повернути.

Такий стан даліше тривати не може! Тому ще раз апелюємо до всіх: Виконайте негайно свій обов'язок супроти Головної Управи і дайте їй змогу безперебійно вести працю.

Якщо якась клітина до V-го З'їзду повністю не розрахується зі своїх залежностей, ми будемо змушені оприлюднити це перед учасниками З'їзду.

2. З початком грудня ми розіслали всім клітинам збіркові листи на організаційний Фонд УНЄдності. Управи повинні подбати, щоб збірка була переведена й закінчена до 1. лютого так, як це вказано на збірковій листі, а гроші негайно по закінченні збірки переслани до каси Головної Управи. Поштові мандати ми долучили при висилці лист.

